

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibus A Ludovico
Maimburgo, Aliisque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

9. Aliud ejusdem Gregorij exemplum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

& nullius voluit ditioni subijci, præterquam Sedis Apostolica. Initium hujus Privilegij sic habet: *Preiosissimis lapidibus in Diademate Christi, &c.* Et infra: *Si quis autem Regum, Antistitum, judicum hujus Apostolica auctoritate & nostra præceptionis Decreta violaverit, vel aliter ordinaverit, cujuscunque dignitatis vel sublimitatis sit, honore suo privetur.* Huic privilegio Theodoricus Rex, alijque Franciæ Episcopi subscripsere, ut intelligas, quæ tunc temporis Ecclesiæ Gallicanæ mens, & sententia fuerit. Adverte tamen, eam subscriptionem postea adjectam esse Theodorico Galliam gubernante; anno enim, quo ea Constitutio facta est, videl. DXCIII. Gildebertus regnabat. Tanta verbò fuit modestia, pietas & doctrina Gregorij, ut eum aut fastu, aut ignorantia errasse, dubitare nemo possit.

IX. Anno DCHL. Idem Gregorius M. concessis privilegij Xenodochio à Brunihilda Regina & Theodorico ejus nepote eandem clausulam subnectit, vid. *Si quis verò Regum, Sacerdotum, judicum hanc Constitutionis nostræ paginam agnoscentes contra eam venire tentaverit, potestatis honorisque sui dignitate privetur.* Nota circa has Epistolas, eas inter epistolas B. Gregorij (a) reperiri, & in omnibus quidem tam impressis, quàm scriptis Codicibus, citantque non solum Gregorius VII. sed etiam illi, qui Galliæ monumenta collegerunt, vid. Andreas du Chesne, Jacobus Sirmondus, alijque quàm plures Galli, & ab undecim ferè seculis nemo de illis dubitavit. Maimburgus, cum nihil solidi objectare his epistolis posset, in solitas invectivas effunditur, & armis destitutus cymbalo perstrepat: *Imposturas creberrimas vocat, & inverecundos, qui earum testimonio utuntur.* Si quæras, quibus rationibus contra tot seculorum cursum nitatur, tamque insignes viros, ad quorum vix simbras ipse assurgat, tam indignis censuris perstringat? nullas prorsus adducit, imò nec testes, perinde ac si Maimburgi auctoritas toties fœdata, & malæ fidei comperta tanti sit, ut undecim seculorum possessioni præferri debeat, & in ejus gratiam Gregorius Pontifex, Spondanus, alijque impudentiæ notari; nam quòd dicit; *repugnare Gregorij modestia tam severas*

(a) Greg. VII. l. 8. ep. 2. & l. 4. ep. 2. & 23. Sirm. Concil. Gall. T. I. Andr. du Chesne hist. Franc. T. I. Spond. ad ann. 593. n. 6. Baron. ibid. n. 95. Greg. M. l. 11. ep. 10. ind. 6. V. tract. de libert. Ecclesiæ Gall. f. 175. Maimb. traité de l'Eglise de Rome f. 403.

Clausulas; jam supra ostendimus, eum Gregorium fuisse, qui & obsequi sciret & imperare, & cum necessitas posceret, modestiam severitati jungeret.

X. Anno DCCCXXIII. In Ludovicum Pium Imperatorem Pipinus, Lotharius, & Ludovicus filij armantur. Causa pudendi belli ambitio; jamque acie congregari paratis Gregorius Papa, qui ex Italia advolaverat, pugnam diremit: sed eo digresso bellum iterum, litésque accensæ. Conventus Episcoporum Compendij habitus; illic Sacerdotum auctoritate Imperium Ludovico ademptum, & Lothario filio traditum. Audi annales Francorum ex Bibliotheca Pichœi editos, qui sententiam ab Episcopis latam ita referunt: *Omni in Christiana Religione scire convenit, quale sit ministerium Episcoporum, quos constat esse Vicarios Christi, & Clavigeros Regni Cœlorum, &c. Et infra: Proinde notum esse necessarium duximus, qualiter nos Episcopi super Imperio Domini Lotharij Imperatoris constituti memoratum Principem humiliter audivimus, & hoc quidem illi, seu Optimatibus ejus, seu omni generalitati populi, quo undique illuc confluxerat, manifestari curavimus, qualis sit vigor & potestas, seu ministerium Sacerdotale, & quali meretur damnari sententiâ, qui monitis Sacerdotalibus noluerit obedire. Et infra: Sed quia idem Princeps Ludovicus ministerium sibi commissum negligenter tractavit, & multa, quæ DEO & hominibus displicent, fecerit, & facere compulerit, & in multis nefandis consilijs Deum irritavit, & populum sibi subjectum ad generalem interitum contraxit, & ab eo arvino justoque judicio subito Imperialis sit subtracta potestas, nos tamen, &c. Vides, quid Episcopi Galliæ senserint de Ecclesiastica in Regna potestate. Et quamvis postea (a) hoc Decretum, ut Æmilij & Marianus Scotus notant, auctoritate Gregorij Pontificis rescissum fuerit, & Juditha Augusta Imperio & thoro restituta, ac Lugdunensis Archiepiscopi temeritas multata, imò ab omnibus ferè Gallis execrationi habita; non idè id fuit, quòd negarent, hanc esse in Ecclesia potestatem, sed quia, ut loquitur, quires gestas Ludovici tunc temporis conscripsit, pro his, de quibus jam penitentiâ gesserat Imperator, iterum publicâ penitentiâ judicaretur. Cum ne forenses quidem leges contra unam culpam semel commissam bis invehant vindictam, eumque absentem & inauditum, neque consentem, neque convictum adjudicârunt. Ubi vides, non esse de potestate, sed de abusu querelam; imò Ludovicus,*

A a a a

(a) Baron. ad ann. 833.